

γουσιν οἱ μὲν κατὰ τὸν ἀριθμόν, ὅτι πέντε, οἱ δὲ κατὰ τὸ τῆς Ρέας πάνθη πουργεῖν, ὅτι καὶ οἱ τῆς γερεός δάκτυλοι τεχνίται τε καὶ παντων ἐργάται.

- 7) Preller : Grecch. Mythol. κτλ. I. σ., 543.
 8) Παρὰ Σχολ. Ἀπολλων. I, 1129.
 9) 10., 473.
 10) Στρ. 10, 573. «Σοφοκλῆς δὲ σίεται πέντε τοὺς πρώτους ἀρσεναγαγένεσθαι, οἱ σιδηρόν τε ἔξειρον καὶ εἰργάσαντο πρῶτοι καὶ ἄλλα πολλὰ τὸν πρὸ τὸν βίον γραπτάμεν, πέντε δὲ καὶ τὰς ἀδελφὰς τούτων». Πρόβλ. Σοφοκλ. Ἀπόσπ. 336.
 11) Συνδ. Ἀπολλων. 4, 1129. Μ. Ἐπιμολ. «Πάτερ». Preller.

11. 279. АТОЛЛОВ. I, 1123. М. Е. 30.5 к. « 10000 ». Preller,
Myth. σ. 544.

- ⁴² Preller: Griech. Mythol. I. σ. 544.

43. Πρόβλ. παρ. Ἡσυχίω «Κελυφὸς = θέρμη».

14. Δαμνυμενες ἐπι τοῦ δαμνάριο καὶ δαμνημι, ἐπικ. τύπ. τοῦ δαμά-
ξω. "ιδ. 1. Ηανταζίδου: Λεξικὸν Ὀμηροικὸν, Ἀθην. 1874, σ. 148. Εἰρ.
"Αλκηστης: 980 «τὸν ἐν Χαλύβοις δαμάξεις σὺ βίᾳ σιδήρον». Πρθλ. καὶ
τὸν Στοϊκ. Κορυνθῶν «περὶ τῆς τῶν θεῶν φύσεως»: 19 «τῇ τοῦ πυρδέ-
δυνάκει ὁ σιδήρος καὶ ὁ χαλκὸς δαμάξεται».

- 15 Ηχοὶ ΣΥ. Ἀπολ. 4, 1129.

16. O Overbeck: Geschichte der griech. Plastik: Leipzig 1881 I. S. 23, δι' οὗτον λέγει φάνεται ἀπόδειξμένος; τὸ ἐπίθετον «εὐ-χειρ» οὐ πάλαινος εἰς ἄλλους τεγυίτας ἀναφέρομενον.

- 17) Geschichte der gr. Plastik σ. 251

- 18 Στρ. 10, 473 «πάντες δὲ καὶ γονήτας ὑπειλήφαστι τοὺς Ἰδαίους Δακτύλους» πρόβλ. καὶ Πλούτ. Νομογ. 15. «οὐνάμει δὲ φαρμάκων καὶ δεινότητι τῆς περὶ τὰ θεῖα γοντείας λίγονται ταῦτα τοις υφ' Ἑλλήνων προσχυροφθεῖσιν ἴδιοις Δακτύλοις σορβίζουμενοι (ἢ Ήλιος καὶ ὁ Φαῦνος)».

- 19) Πλοετ. περὶ Μουσ. Σζ. βι. 22, 391. Lobeck

- 20) Διδ. 5, 64. Κατηγ. Ἀλεξ. Στρωμ. 1, σ. 362

- 21) Engel: Kypros 1. s. 194, ἐφεξῆς.

Π. Γ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ 6. φ.

ΓΕΝΙΚΑΙ ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

— Αἱ προκαταρκτικαὶ ἐργασίαι δὲ τὰς ἀναταχάρκας τῶν Δελφῶν
δεῖ ἀνεξῆςτο, ὡς γνωστόν. Ἡ γχλλικὴ κυβέρνησις, εἰςακολουθοῦσσιν ἀπὸ^{τού}
ἥμερῶν.

— Ἐν Χάμπτων Φώλας τῶν Ἰηνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς ἀπεβίωσε κατ' αὐτὰς εἰς τὸν εἰσοχιτέρων ἀνδρῶν τῆς Ἀμερικῆς θιάζαννης Χουίττιερ, ὁ διπλός, ἔξαιρουμένου τοῦ Λογκερέλι, ἢν δ δημοτικώτατος τῶν ποιητῶν τοῦ Νέου Κόσμου. Τὰς ποιήσεις αὐτοῦ, ἀπεικόνισεν τοῦ γραπτῆρος αὐτοῦ, διαχείνουσιν εἰλικρίνεια, ἀπλότης καὶ γενναιότης φρονήσατο.

Ἐν τῷ Ἀστεῖ Ἀθηνῶν ὁ ἐν Παρισίοις τὰς διατριβὰς ποιούμενος κ. Δημ. Βικέλας, ὁ γνωστὸς λόγιος, ἐκτενὴ εἰδημοσίευσε καὶ ἐμβριθῆ κρίτιν περὶ τοῦ οὗ πρὸ πολλοῦ ἐκδοίλεντος ἴστορικοῦ συγγράμματος τοῦ σέρβου διπλωμάτου Mijatovich. Οὐ κ. Βικέλας ιδίᾳ πραγματεύμενος περὶ τῶν ἴστορικῶν γεγονότων τῶν μέσων τοῦ ΙΕ' αἰῶνος καταδείκνυσιν δέσσα περὶ τῶν πρὸ αὐτοῦ γρούχαντων ἡρύσατο δὲ σέρβος συγγραφεὺς καὶ παρατηρεῖ ὅτι οὕτος δὲν εἶχεν ὑπ' ὄψιν τὸν άξιμηστον Πασπάτην.

· · · Έν τῇ κύτῃ ἐρημειρίδι ἐδησοτιεύθη ἀνάλυσις τοῦ βιβλίου τοῦ von Meling (δέστις καθὰ φέρεται ἐντι τυγχανῆς τοῦ x. M. Παπαρρήγκοπολεω) «Griechenland in unserer Tagen».

Ηλήγη τοῦ ἐν Μιλάνου λέκαν ἐνδιαφέροντας φιλολογικοῦ συνεδρίου ἐν Βρυξέλλαις ἐποίητα τὸ ἔναρξιν τῶν ἔργωντων αὐτοῦ τῇ 2)14 7)θρόνῳ ἑτερον συνεδρίου διεβίνετο. τῆς γυναικολογίας ἐν τῇ μεγάλῃ αἰθουσῇ τῷ Ἀκαδημεῖον. Κατὰ τὴν συνεδρίαν ταύτην ὁ ὑπουργὸς ἐπὶ τῆς γεωργίας καὶ τῶν ὅπλωσίων ἔργων κ. de Bruyn προσεφώνησε τῷ συνεδρίῳ καὶ ἠγγείλεν ὅτι κατὰ τὸν διεπόμπευκόν συνεδρίον ἐπισκεψήσεται κατέ-

βάστιλεύς. Ό x. Pean ἐξέφρασε τὴν ζωηρὰν συμπάθειαν, ἣν οἱ γάλλοι ἀντιπρόσωποι εὑρίσκουσιν ἐν Βελγικῇ. Μετὰ τὴν συνεδρίαν ὁ ὑπουργὸς ἤνοιξε τὴν τῶν γειτουργικῶν ἐργαλείων ἔκθεσιν, τὴν προστηρημένην τῷ συνεδρίῳ.

ПОІКІЛА

Ιαπωνικά τοιχόχαρτα. — Ή νεωτέρη τάξις ἐν τῷ ζητήματι τῆς οἰκιακῆς διακοσμήσεως ἔγκειται ἐν τῇ χρήσει τῶν ιαπωνικῶν τοιχογράφων. Μετίνα πλουσιού ἐφ' ἑαυτοῦ παραπτάσεις διὰ προέργοντος χάρτου. Τὰ τηγάνιχαρτα τεῦχα, ὡς ἐκ τοῦ δεκτα-ηροῦ αὐτῶν, ἔχρησιν οποιοῦντο μόνον ἐν μεγίλοις οἵσοις. Ηδη δύμως ἥρξαντο νὰ καθιστῶνται γενικώς ερεπ καὶ μεγάλα βιουμηχανικά ἐν Ιαπωνίᾳ ἐργοστάτια κατατκευάζουσιν αὗτά εἰδικῶς διὰ τὴν Ἀγγλίαν. Αμερικήν καὶ τὰς Εὐρωπαϊκὰς ἀγοράς. Τὰ σχεδιασμένα δύμως τῶν τοιχογράφων τούτων δὲν εἰναι ἐπιγραφές, καθόσον οἱ Ιάπωνες ἐδανείσθησαν ἔνια, τῶν ὄραιοτέρων ἐνετικῶν ὀλλακιών, γαλλικῶν καὶ ἀρχαίων ἀγγλικῶν τειστών. Ἀν ἔχοντο θήση δι συρμὸς οἵτος οἱ καλλιτέχναι ζητισθήσονται, διότι περιτταὶ οὐτοῖς πλέοντι εἰκόνες ἐν τοῖς οἴκοις.

Τὰ κοώματα τῶν ἀνθέων. — Ἀνθεόμος τις λέγει ὅτι ὁ νόμος, ὅστις διευθύνει τὸν γρωματισμὸν τῶν ἀνθέων, καθίστησιν ἀδύνατον τὸ ιδῆς ροδόχρον. Κατὰ τὸν νόμον τοῦτο τὰ τρία γρώματα ἐρυθρόν, καυ- νοῦν καὶ κίτρινον οἰδέποτε εὐφραντίζονται πάντα δύος ἐν τῷ αὐτῷ εἶδει ἀγθέων. δύνατάν τὸν ὑπάρχωσιν ἀγθή τοῦ αὐτοῦ εἴδους φέροντα δύως δύο τῶν ἀνωτέρω τριῶν γρωμάτων οὐχὶ δύως καὶ τὸ τρίτον. Οὕτως ἔχομεν τὸ ἐρυθρὸν καὶ τὸ κίτρινον ρόδον, οὐχὶ δύως καὶ κυανοῦν. Ταῦτὸν συμ- βαίνει καὶ εἰς πολλὰ ἄλλα εἴδη ἀγθέων.

‘Ο ήλεκτρισμὸς ἐν τῇ δημοσιογραφίᾳ. — Ή «Ημεροή Ε-
φημερὶς τῆς Βιρμιγγάμης» λέγεται ὅτι εἶναι ἡ πρώτη ημερησία ἐφημερὶς
ἡ ἔκτυ πολυκένη, κοπούμενη καὶ πυτσούμενη διὰ τοῦ ἡλεκτρισμοῦ. Τὸ ρεῦ-
μα προμηθεύει ἡ τῆς Βιρμιγγάμης ἑταῖρία προμηθείας ἡλεκτρισμοῦ, ἡ
δὲ γινουμένη οἰκονομία ἔγκειται ἐν τῷ ἔξτη, ὅτι ἡ ἡλεκτρικὴ δύναμις χρη-
σιμοποιεῖται μόνον ὅταν ὑπάρχῃ ἀνάγκη αὐτῆς. Εἶναι ἐσφαλμένη ἡ γνώ-
μη ὅτι ὁ ἡλεκτρισμὸς εἶναι «νέα δύναμις» ὁ ἡλεκτρισμὸς ἀπεδείγθη ὡς
οἰκονομικὴ μέθοδος διανομῆς δινάρμεως, ἀλλ’ αὐτὸς καθ’ ἑαυτὸν ἀπαίτει
δύναμιν τινὰ πρές παραγωγὴν αὐτοῦ.

Σεισμός, πλακτισμός και βλάστησις. — Ο Γκιορέν συνέλεγεν ἀρχικανοῦ πολλὰς παρατηρήσεις. ἐξ ὧν τεκμαίρεται ὅτι τὰ ἀποτελέσματα τῶν σεισμικῶν δονήσεων ἐπὶ τῆς Βλαστήσεως ὑποθηκούσι τὴν ταχυτέραν Βλαστήσιν τῶν σπόρων καὶ ταχυτέραν ἀνάπτυξιν τῶν νεκρῶν φυτῶν, συνεπαγόμενα οὕτω αὐξῆσιν τῆς ψυτείας. Κατ' αὐτὸν τὰ ἀποτελέσματα ταῦτα δρείλονται, οὓς γε εἰς ἁμετον ἐπιφέροντα τῆς δονήσεως ἀλλάζει.

λέπιστα τρία δευτερεύοντα αιτία, εν οίς καὶ ή παραγωγή ἡλεκτρισμοῦ.
Σχετικῶς πρὸς τὸ ἀνωτέρῳ ἀξιοτάχατωτα φαίνονται καὶ πειράμα-
τα τινα τοῦ καθηγητοῦ Α. Ἀλόνη περὶ τῆς ἐπιφροσθῆς τοῦ ἀτμοσφαιρικοῦ
ἡλεκτρισμοῦ ἐπὶ τῆς ἀνα πτυξεώς τῶν ρυτῶν. Ἐπὶ περιστηρήσεων γενο-
μένων κυρίως ἐπὶ τοῦ καπνοῦ (*Nicotiana tabacum*) ἐπὶ τῆς ζέας
(*Zea mays*), τῶν κυάμων (*Vicia faba*) κλπ. στοτοῖς συμπεραίνει δὲ
ἡ ἐπιφροσθὴ αὐτῇ εἶναι εἰεσγετική.

Περιστέρω πειράματα ἀπέδειξαν ὅτι οὐ γίγεται ειχθυός τοῦ ἐθάψους ἔχει προσπληγάζειν ἐπὶ τῆς βλαστήσεως τῶν σπόρων.

Αἱ πεπτικαὶ τοῦ ἀνθρώπου δυνάμεις. — Οἱ ἀνθρώπινοι στόμαχοι θαυμασίας κέκτηται δύναμεις ἔξουκειώσεως αὐτοῦ πρὸς τὰς περιεστάσεις. Οὐτε ὁ ναυτικὸς Μπλάτι καὶ οἱ ὑπ' αὐτὸν 18 ἄνδρες ἔξεβλήθησαν τοῦ σκάφους Bouny διὰ λεμφοῦ ὅπε τῶν στασιαστῶν, ἐπὶ 41 ἡμέρας ἔζησαν τρώγοντες καθ' ἡμέραν ἕκαστος τὸ $\frac{1}{2}$ / $\frac{1}{2}$ λίτρας ἔδιπυρίτου καὶ πίνοντες $\frac{1}{4}$ κοτύλης (pint) ὕδατος. Τῷ 1880 ὁ ιατρὸς Τάνινερ ἔζησε δι' ὅδον τούτην χαβῆ λέγεται, ἐπὶ 40 ἡμέρας: παρατίθεται δὲ ἔποικαν δι-

Σούτσης καὶ λοιποί. Τοζναντίον οἱ Κάρροι οἱ τῆς βορείου Ἀμερικῆς Ἰνδοὶ δύναντα νὰ μνημονεύθωσιν ὡς πρόεγοντα παραδείγματα ἀδηφαγίας· ἀλλὰ καὶ τούτων ἔτι τὰ γαστρονομικὰ κατορθώματα ὑπερβαίνει ὁ ἀνδρωθές· Ἐσκιμῶς, ὅστις καθ' ἡμέραν τρώγει 20 λίτρας κρέατος καὶ ἐλάιου — ἐν περιπτώσει καθ' ἥν εἴρη ταῦτα ἐννοεῖται· ἐνῶ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν λεγομένων τοῦ ναυάρχου Σαρίτσεφ εἰς Γιαχούτ τῆς Σιβηρίας παρετηρήθη ὅτι ἔτρωγεν ἐντὸς 24 ὥρων τὸ δύπισθεν μέρος μεγάλου βοδὸς καὶ 20 λίτρας λίπους, μεθ' ἵκανῆς ποιότητος ἀναλειυμένου βουτύρου ἐν εἵδει ποτοῦ!

Εύτοπά πελαί τινες ἀπαντήσεις εἰς ζητήματα ἐξετάσεων. — «Η ἄγγικὴ «Ἐφημερὶς τῆς Ἐκπαιδεύσεως» ἐδημοσίευσε πρό τινος ἐκλογὴν ἐκ τῶν ἀπαντήσεων τὰς δοπίας ἔγραψαν ἐν ἐξετάσειν ἑτγάτως μαθήτριαί τινες ἐν ζητήμασιν σικιακῆς σικονομίας. Ἰτως Ωὰ ἐσκέπτετο τις δὲ ἀγγλικοὶ κόρηι ἡλικίας 12—16 ἐτῶν Ωὰ ἤξερεν ἐκ πειράς τι εἶναι τὸ βόειον (κρέας): ἐν τούτοις ἴδου τί περιελαμβάνετο ἐν μιᾷ τῶν ἀπαντήσεων:

«Τὸ βόειον εἶναι γρήσιμον εἶδος τρφῆς, ὅπερ προμηθευόμεθα ἐκ διαφόρων ζώων, ώς τῆς ἀγελάδος, τοῦ προβάτου, τοῦ γούρου κλπ. Τὸ ψαχνὸν δὲ ν αὐτοῦ μέρος ἀνήκει εἰς τὸ ζωϊκὸν βασίλειον, τὸ δὲ λιπῶδες (παχὺ) εἰς τὸ φυτικόν».

Ἐτέρα κόρη ἔγραψεν ἐν τῇ ἀπαντήσει αὐτῆς ὅτι «Ἄν μὴ ἐτρώγομεν γεώμηλα θὰ ἐγινόμεθα λίσαν λεπτοφυεῖς, διότι τὰ γεώμηλα εἰναι ἀναγκαιότατα πρὸς διατήρησιν τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς».

Μεταξύ δύο υπόψηφίων ύπαρχειν ή εξής διαφορά γνώμης ώς πρὸς τὴν σημασίαν τῆς λέξεως *lawn* σημανούσης βελούδοιδες (*pelouche*): ἡ μία τούτων ὥριτεν αὐτὸν ὡς «ἀπαλὸν μέρασμα, κατατκευαζόμενον ἐκ τοῦ ἐρίου τοῦ *lawn*, ζώον τῆς Ν. Ἀμερικῆς», ἡ δὲ ἄλλη ὡς: «μέρος τῆς σαρ-κός τῆς βρούς ἢ τοῦ προβάτου — τὸ τῶν πλευρῶν μέρος».

Τὸ ὑφασμα, ὅπερ ἀγγιλεῖται καλοῦσι Calico, παρειστάνη ὡς «καλὸς ἀγωγὸς τῆς θερμότητος, διότι ταχέως ἀναφέλγεται».

Αἱ εἰς τὰ ἄλλα ζητήματα ἀπεντήσεις δὲν ἴσχουν ὀλιγάτερον πρωτότυποι, ἀλλ᾽ ἵσως οὐδεμίᾳ θά̄το τόσον ἀξιοτημείωτος διὰ τὴν ἀκρίβειαν καὶ ταφήγειαν αὐτῆς ὅτον ἡ ἑζῆς: Ότι «ἄν τις ζήσῃ ἐφ' ικανὸν ἄνευ τροφῆς, ἐπὶ 60 ἡμέρας π. γ. Θά̄της οὐτιζάνη ἐντὸς μηνός, ἢ ἂν τὶς κρεῖττος αὐτοῦ εἴναι: ἀσθενῆς δύνατὸν νὰ ζήσῃ μόνον ἐπὶ μίαν ἑβδομάδα ἢ καὶ ὀλιγότερον» εἴτε.

Αδάμαντες ἐπὶ τῶν δόδοντων. — Δὲν ἥρκεστεν ή ἐν, ἐνωτίοις, δακτυλίοις, φελλίοις καὶ λοιποῖς χρῆσις τῶν πολυτίμων λίθων· ἔρτι ἐν Ἀμερικῇ ἀνεπτύχθη μοναδικὸς συρμός, τὸ νὰ φέρωσι δηλ. ἀδάμαντας ἐπὶ τῶν δόδοντων. Ἡ πράξης αὕτη ιδιοτροπία ἔλαβε τὴν ἀργήν αὐτῆς ἐξ ἀοιδοῦ ἐν ὁδείῳ, ἣτις ἥθελε νὰ θρυμβώσῃ τοὺς θαυμαστὰς αὐτῆς, κατὰ πᾶσαν στιγμήν, καθ' ἥν ἡγοιγε τὸ στόμα. Μικκύλος ἀδάμαντας ἐντίθεται ἐν τεμαχίῳ τεγχνητοῦ δόδοντος· τὸ ἀντίστοιχον μέρος του φυσικοῦ δόδοντος ἀποτέμνεται τότε καὶ τὸ τεμάχιον, ὅπερ φέρει τὸν ἀδάμαντα, ἀντικαθίστηται τὸ ἀποτημθὲν μέρος. Οὔτως ὁ ἀδάμαντας φαίνεται, ὡς νὰ ἔτοι συμψυκτὸν φυσικῷ δόδοντι.

γον περὶ τῶν ἐπιτυχῶν, ὅταν ἐγένοντο ἐν τῇ ἐρεύνῃ τῆς σανσκριτικῆς φιλολογίας.

Ἐν τῷ σημειτικῷ τιμάματι πολλὰ ἔγένοντο ἀναγνώσματα, ὃν κυριωτέρα ἦσαν τὸ τοῦ ἐξ Μονάχου καθηγητοῦ Χόμπελ (ἐν μέρει ἀγγλιστὶ καὶ ἐν μέρει γερμανιστὶ) περὶ τῆς βαβυλωνιακῆς καταγωγῆς τοῦ αἰγυπτιακοῦ πολιτισμοῦ, μετὰ συγχρίσεων τῆς αἰγυπτιακῆς πρὸς τὴν βαβυλωνιακὴν κοσμολογίαν καὶ τῶν θεοτήτων τῶν δύο χωρῶν καὶ τὸ τοῦ καθηγητοῦ Λένδο (ἀγγλιστὶ) περὶ τῆς ἀρχαιοτάτης ἀναπτύξεως τῆς ἀραβικῆς μουσικῆς, καταδεῖξαντος ὅτι ή ἐπιχώριος ἀρχαῖκὴ μουσικὴ ἀνεπτύχθη, ἐν μεταγενετέρᾳ πως ἐποχῇ, ὅπο τὴν ἐπιφροήν τῆς ἑλληνικῆς καὶ τῆς περσικῆς.

Ἐν τῷ τῆς Αἰγύπτου καὶ Ἀφρικῆς τμήματι σπουδαιότατον ἦτο
τὸ τοῦ καθηγητοῦ Χέστελερ ἀνάγνωσμα περὶ τοῦ ἀρχαίου χειρογράφου
παπύρου τῶν Ο'. περὶ οὗ ἐν ἡγουμένοις φύλλοις δις ἐπιτησάμενα λόγον,
καὶ ὅπερ ἀνάγουσιν εἰς τὸ 300 π. Χ. Ἐνταῦθα ὄρειλομεν νὰ παραθί-
σωμεν τὰ ἔπη τῆς ἐνδιαφερούσας σχετικὰς λεπτομερείας : Ἡ τῶν Ο' μετέ-
ρασις τῆς Βίθου ἥρξατο ἐπὶ Πτολεμαίου τοῦ Φιλαδέλφου περὶ τὸ 280
π. Χ. καὶ ἐπερατώθη περὶ τὸ 150 π. Χ. Ἡ μετάφρασις αὕτη ἦτο
τοικείνη ἐξ ἡς συνηθέστερον ἀνέφερε χωρία ὅ τε Κύριος ἡμῶν καὶ οἱ ἀπό-
στολοι, μολονότι οἱ τελευταῖοι ἐγρησιμοποίουν ἔστιν ὅτε καὶ τὸ ἑραϊκὸν
τείμενον, αὐτὸι οἵτοι προφανῶς μεταφράζοντες τὸ πρωτότυπον. Κατὰ
ἡνὸν παράστασιν ὁ Νόμος ἦτοι ἡ Πεντάτευχος μετεπράσθη τὸ πρῶτον ἐν τῇ
ἥσφ Φάρφ παρὰ τὴν Ἀλεξάνδρειαν, ἐν Αἰγύπτῳ, ὥπερ 70 ἡ μᾶλλον 72
Εβραίων, οἵτινες ἐκόμισαν τὸ ἀρχικὸν πρωτότυπον ἐκ Παλαιστίνης εἰς
τὸν Πτολεμαϊὸν, καταρτίζοντα τότε τὴν βιθυνικὴν αἴτοι. Τοῦ γεγο-
ότος τούτου πλήρῃ ἀρτίγητιν παρέχει ὁ Ἰωσηπὸς ἐν τῇ ΙΒ' κεφαλαίῳ
ῶν Ἀρχαιοτήτων αἴτοι. Τὸ ἀληθῆς εἶναι πιθανῶς τὸ ἔπης ὅτι οἱ πολ-
οὶ καὶ εὑποροῦντες κάτοικοι τῆς Ἀλεξανδρείας, ζῶντες ὥπερ τὴν ἐπί-
ρασιν ἐλληνικῆς ἐπιρροῆς, ἀπέβαλον σχεδὸν τὴν τῆς ἑραϊκῆς γνῶσιν
επειτα τὴν ἐκ Βαθυλάνων ἐπιστρόψην καὶ τὴν διασποράν. Οὕτω πρού-
βλημθη ἡ ἀνάγκη μεταφράσεως τῶν ιδίων αὐτῶν ιερῶν βιθυνίων. Προσε-
κικὴ ὅμως ἐξετάσις ἀπεκάλυψεν ὅτι οἱ μεταφράσται μεγάλως ἀπ' ἀλ-
ηθίλων διέφερον τὰς τε γνώσεις καὶ τὴν δεξιότητα καὶ ἐπειδὴ ἀλεξαν-
δριανὴν ἡ αἰγυπτιακὴν εἶχον τοῦλαγχιστον καταγωγὴν ἡ γλώσσα τῆς
επειταφράσεως ἦτο ἀνατιρρήτως ἐλληνιστική. Μολονότι δὲ ἡ τῶν Ο' ἦτο
πρώτη πλήρης μετάφρασις τῆς Γραφῆς, ὥπερχον ὅμως πρότερον αἱ
αλδιχίκαια γεταφράσεις ἡ μᾶλλον παραφράσεις, αἱ καλούμεναι Targums
Ἐβραϊκὴ ἡλξις ἀπαντῶσα ἐν τῇ ἀραβ. τερτζου μᾶν διερμηνεύεις,
ἢ ἡ καὶ ἡ λέξις drogman). αἵτινες ὅμως ἐπὶ πολλὰ ἔτη ἦσαν μόνον
ροζορικαὶ παραφράσεις, ἐν αἷς ἐξετιμῶντο αἱ ιδέαι τοῦ μεταφραστοῦ
ἄλλον ἢ οἱ ἀρχικῶν τὴν Γραφὴν συγγράψαντες. Λί δύο γνωστότερα
οιαῦται παραφράσεις εἰναι ἡ τῆς Πεντάτευχου τοῦ Ὁγκέλου καὶ ἡ τῶν
ρχαιοτέρων τε καὶ μεταγενεστέρων προφητῶν ὥπερ Ἰωνάθων μπὲν Οὐ-
ρέλ. Ἡ γαρὰ τῶν ἐλληνοφώνων ἐν Αἰγύπτῳ Ιουδαῖων ἐπὶ τῇ συμπλη-
γώσει τῆς τῶν Ο' μεταφράσεως τοσαῦτη λέγεται ὅτι ἦτο ὥστε πολλοὶ
ιετεῖες Ιουδαῖοι μετέβησαν εἰς ἐπίσκεψιν τῆς νήσου Φάρου, ὅπου ἡ
επάροσις ἐγένετο. Οἱ τῆς Παλαιστίνης ὅμως δρθόδοξοι Ιουδαῖοι πάν-

ΤΟ ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΩ

ΑΙΕΘΝΕΣ ΣΥΝΕΑΡΙΟΝ ΤΩΝ ΑΣΙΑΝΟΔΟΓΩΝ.

Μετὰ τὴν ἔκτεινη, περίληψιν τοῦ ἐναρκτηρίου λόγου τοῦ προέδρου τοῦ περάνωντος ἥδη τὰς ἐργασίας αὐτοῦ συνεδρίου τῶν Ἀστινολόγων, παρατιθέμεθα ἥδη σύνσψιν τῶν σπουδαίωτέρων κατὰ τὰς διαφόρους συνεδρίας γενουμένων, μετὰ περὶ εἰλήψεως τῶν κυριώτερων ἀναγνωσμάτων.

"Ἐν τῇ πρώτῃ συνεδρίᾳ τοῦ Ἰνδικοῦ τμήματος ὁ σύρ Ράσημονδ Γουέστ ἐποίησατο τὴν προεδρίαν αὐτοῦ προσφώνητιν. Θέμα ἔχουσαν τὴν "Ανωτέρων ἐκπαίδευσιν διὰ τὴν Ἰνδικήν, τὴν θεσιν καὶ τὰς ἀξιώσεις αὐτῆς". Κατὰ δὲ τὴν συνεδρίαν τοῦ ἀριστεροῦ τμήματος τῇ 25/6 Τερέσιον ὁ πρόεδρος αὐτοῦ καθηγητὴς Κόσουελ ἀπήγγειλε τὸ ἐναρκτήσιον αὐτοῦ λό-

εἰς τὴν Ἑλληνικὴν
μέγα σφάλμα. Τὸ Ταλμοῦθ ἀναφέρει ὅτι οἱ αὐστηροὶ Ἰουδαῖοι ἔθε-
ουν τὴν ἡμέραν τῆς μεταφράσεως τοσοῦτον ἀποφράδα, ὅσον καὶ ἡ ἡμέ-
ρα, καθ' ἥν ὁ Ἰσραὴλ ἔστησε τὸν εἰδωλολατρικὸν μόσχον ἐν τῇ ἑρήμῳ.
Ἐν ἑτέρῳ χωρίῳ λέγεται: — « Ἡ ἡμέρα αὕτη ἔθεωρεῖτο ἡμέρα ἀτυ-
ίας καὶ ἔνεκα τούτου ὡρίσθη νὰ ἔναι τὴν μητέρα τοῦ Καβέθ · ἡ παράδοσις δὲ ἀναφέρει ὅτι μετὰ τὴν μετάφρασιν σκότος ἐπὶ
ριήμερον ἐπεκράτησε. Τοιαύτη ἡ γλώσσα τοῦ Ταλμοῦθ ἐν τῇ κατὰ τῆς
εταφράσεως τῶν Ο' διαμαρτυρίᾳ, ἔνεκα τῶν πολλῶν ἐκτροπῶν ἐκ τοῦ
Ἑραϊκοῦ κειμένου καὶ παραλλαγῶν αὐτοῦ. Φαίνεται λοιπὸν ὅτι πάραυτα
νεκαλύψθη ὅτι ἡ τῶν Ο' μετάφρασις πολὺ ἀπεῖχε τῆς ἀκριβείας· ἀλ-
λο ἐπειδὴ ἡ Ἑλληνικὴ ἡτο ἐπὶ τῆς ἐποχῆς τοῦ Κυρίου ἡμῶν ἡ γλώσσα
οὐ πεπολιτισμένου κόσμου, ἡ τῶν Ο' μετάφρασις ἐν γενικῇ ἐτέθει
ρήσει. Μόνον πρὸ ἐδομακόδων τινῶν εἶχε προσελκυσθῆ ἐπὶ τοῦ ἀξιοθαυμάζ-
του τούτου χειρογράφου ἡ προσοχὴ τοῦ καθηγητοῦ Χέτσλερ, ὅστις ἐκ
υγχρίσεως παρετίρησεν ἵκανας διαφορὰς γραφῶν. Ἡ τῶν Ο' μετάφρα-
σις δὲ ἐμελετήθη εἰςέτι ἐπαξιώς αὐτῆς, μολονότι ὑπάρχει ἄθεος ὅλη